

Predmet: Milan Španović – Stara Gradiška

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po2 32/2010

Glavni pretres: 25. mart 2010.

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Saslušanje veštaka doc dr Aleksandra Jovanovića

Veštak je specijalista neuropsihijatrije. Predmet njegovog svedočenja bila je analiza ličnosti optuženog, te procena sposobnosti rasuđivanja i shvatanja značaja njegovih postupaka u kritičnom periodu. Sposobnost rasuđivanja optuženog Španovića i shvatanja značaja svojih postupaka bile su očuvane. Ni prema iskazima koje optuženi iznosi u svojoj odbrani, ali ni prema iskazima svedoka ne može se zaključiti postojanje teže duševne poremećenosti niti težeg poremećaja ličnosti. Konzumacija alkohola i apaurina u kritičnom periodu nije u bitnom stepenu smanjila sposobnosti rasuđivanja i upravljanja postupcima optuženog. Prema brojnim iskazima optuženi je tada jasno prepoznao ljude, komunicirao sa njima, kretao se. Patrijarhalno vaspitanje optuženog, koje se jasno prepoznavalo u odnosu optuženog i njegovog oca, daje prostor pretpostavci da je optuženi mogao prihvatati nadređena lica kao autoritete i njihove naredbe izvršavati bez prigovora.

Saslušanje veštaka veštaka dr Nade Janković

Veštak je specijalista medicinske psihologije. Predmet njenog veštačenja bila je analiza ličnosti optuženog. Ostala je u svemu pri pismenom nalazu koji je dostavila sudu.

Saslušanje svedoka Mirka Bosanca

Sukobi na njihovom području počeli su 16.08.1991, kada su pripadnici hrvatskih snaga napali Rajić. Meštani su pobjegli u okolne šume, nakon čega su se samoorganizovali i sutradan vratili u Rajić gde su zauzeli položaje i postavili seosku stražu. Komandant seoske čete bio je Milan Došenović. Početkom oktobra meseca dolazi Banjalučki korpus i zajedno sa njima ostaje i drži položaje u Rajiću. Dok su bili na položajima dobijali su plate od Banjalučkog korpusa i podizali su ih u komandi sela.

Optuženog Španovića poznaje od detinjstva i misli da nije počinio ništa od onog za šta se tereti. Zna ga kao izuzetno mirnog čoveka, nije bio rabadžija, nije se alkoholisao. Koliko se seća dok su jednom bežali od napada hrvatskih snaga, [optuženog] Milana je zakačio jedan metak i ranio ga. Nije mu poznato njegovo učešće u oružanom sukobu. Sreo ga je jednom ili dva puta u selu septembra 1991. godine i tada je bio uplašen i izgubljen i rekao mu je da ga rat ne zanima. Nedugo potom čuo je da je optuženi bacio pušku i otišao kući. Sledeći put videli su se 5. ili 6.10.1991. godine, na stričevoj sahrani. Optuženi Španović mu je tada rekao da mu je brat ranjen. Vidao ga je tih dana i primetio da je utučen jer nije imao nikakvih informacija o ranjenom bratu. Ne zna da li je tada optuženi bio vojno angažovan. Zna da je polovinom novembra optuženi počeo da radi u Crvenom krstu. Radio je u magacinu sa Nikolom Milašinovićem, Milanom Arbutinom i drugima. Nakon toga je prašao u MUP SAO Krajine.

Viđali su se do 1995. godine i optuženi je tada konzumirao alkohol, ali ne preterano i nije se lečio od alkoholizma.

Poznato mu je da je postojao zatvor u Staroj Gradiškoj, ali ne zna pod čijom je komandom zatvor tada bio. Čuo je za oštećene Bogunovića, Filipovića i Kvočića, ali ih ne poznaje. Zna da su stariji ljudi, ali mu nije poznato ništa o njihovom stradanju. Čuo je da je Kvočić pucao na Hitnu pomoć i da ga je vojna policija uhapsila zbog toga, ali ne zna koliko je to tačno.

Saslušanje svedoka Mihajla Milanovića

Svedok poznaje potuženog Španovića, nije sa njim u srodstvu.

Napad hrvatskih snaga na njihovo selo počeo je 16.08.1991. godine. Meštani su se bez otpora povukli u okolne šume, nakon čega su se samoorganizovali i vratili u selo. Po izbijanju sukoba dobio je da vodi jednu četvu sa 56 ljudi. U tom periodu video je optuženog Španovića, došao je u staroj SNB uniformi. Optuženi je proveo na položajima tri nedelje, nakon čega je otišao. Video ga je kada je otpsovao i bacio pušku na travu kod starog *diska* kod trga i otišao. Nakon toga se nije više vraćao. Posle toga je optuženi počeo da radi u Crvenom krstu. Sa njim su u magacinu radili još Đuro Radenović i Ljilja Arbutina. Ne zna da li je optuženi Španović kasnije bio u policiji SAO Krajine. Dobro poznaje optuženog i zna ga kao uglednog i mirnom momka koji nije pravio probleme.

Svedok je do marta 1992. godine radio je kao poštar i poznavao je mnogo ljudi. Poznaje oštećene Bogunovića, Filipovića i Kvočića, ali do nedavno nije znao ništa o njihovoj sudbini. Ne zna da li su bili zlostavljani u zatvoru u Staroj Gradiškoj. Čuo je da je iz dvorišta oštećenog Josipa Kvočića pucano na sanitetsko vozilo i da je oštećenog tada uhapsila vojna policija. Niko od oštećenih nije tada bio u zavadi sa optuženim Španovićem.